Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

amictu palliet. Nam cū is qui decrena pri glā
superbiebat post modū descrate extollit. ne
quaquam cor eī elatio deserit. s. ad eū consue
ta uenien sit cognosci nequeat uestē mutaū.
Scendū quoq; ē qd alit hec p̄ positos atq; alit
subditos tēptat. Prelato nanq; in cogitationi
bus suggerit quia solo uite merito sup cēteros
excreuit. & si qua ab eo bene aliquando gesta s
hec in portune eī animo obicit. & cū hunc do
singularit placuisse insinuat quo facili sug
gesta psuadeat ipsā ad testimoniū potesta
tis tradite retributionē uocat dicens. Quia
nisi omps ds te his omib; meliorē cōmerēt.
omnes hos sub tuo regimine n̄ ded[illegible]. Sicq;
mox mentē erigit. uiles atq; inutiles eos
qui subiecti s ostendit. ita ut nullū iā qsi
dignum respiciat cui equanimit loquat.
Vnde & mox mentis tranquillitas intra uer
titur: quia dū cunctos despicit. dū sensum
uitamq; omniū sine moderatione reprehendit
tanto in refrenati se in iracundia dilatat. qn
to eos qui sibi cōmissi s cē sibimet indignos
putat. At ecia cū subditos cor supbia insti
gat. hoc summopere agere nititur. ut sua acta